

Nyirádon tesztelt a Bánkuti MotorSport

Április 5-én a Nyirádi Motorsport Centrumban gyűlt össze a hazai rallycross mezőny apraja-nagyja, hiszen itt rendezték az év első nyílt szakági tesztjét, két héttel a máriapócsi szezonnyitó hétvége előtt. Aki a motorsportokban él és mozog, jól tudja: egy versenyautó sosincs kész, két héttel egy új szezon rajtja előtt pedig pláne!

Így aztán mindenki azt vette elő a garázsából, ami éppen kéznél volt, a kilencszeres magyar bajnok Bánkuti Gábor például a Peugeot 306 V6 MAXI-t, míg csapattársa, Zsipi Róbert olyan szempontból szerencsésebb volt, hogy ő már most azzal a kis 306-ossal mehetett, amit a versenyeken is vezetni fog majd.

Gábor számtalan alkalommal járt már Nyirádon, elég, ha annyit mondunk, hogy 2006-ban, az első hazai Eb-futam a magyar rallycross legkiemelkedőbb nemzetközi eredményét érte el azzal, hogy az akkori Divízió2-es kategóriában az A-döntőbe jutott, és ott hajszállal lemaradva a dobogóról a 4. helyen végzett. Ő tehát csukott szemmel is ismeri a vörös katlant, Zsipi Róbert viszont még csak másodszor járt itt, és a tavalyi OB szezonzáró futamán nem sok kör jutott neki: a váltó meghibásodása miatt hamar véget ért számára az a hétvége. Így neki a mostani teszt aranyat ért pályatanulás szempontjából, és vezetéstechnika terén is el tudott lesni egy-két trükköt kilencszeres magyar bajnok csapattársától, aki a végén nemcsak őt, de a csapat helyszínen levő szerelőit és támogatóit is körbevitte a pályán a kis 306-ossal.

Bánkuti Gábor (Peugeot 306 V6 MAXI)

„Jó volt a teszt, mentünk eleget. A saját 206-osom még nincs kész, ezért a V6-os MAXI-t vittük le a tesztre, illetve a kis 306-ost, azzal Zsipi ment. Nagyon élveztem a vezetést. Szándékosan sokat csúszkáltam keresztbe az autóval, most nem a köridőkre mentem rá, inkább próbálgattam a határokat. Sikerült a hajtott keréken szálíg koptatnom a gumit, úgyhogy eredményes volt a teszt! Az egyetlen negatívum az volt, hogy nem lehetett levegőt kapni, olyan por volt a pályán, de ezt leszámítva igazából semmi nem hátráltatott minket.”

„A végén átültem a kis 306-osba, és azzal vittem a többieket, köztük Zsipit is. Miután kiszállt, kicsit maga alatt volt, és úgy élte meg, úgy érezte az alapján, amit látott, hogy ő csak dőcög hozzám képest. De ez nem igaz! Az időeredmények azt mutatták, hogy nem mentem sokkal jobbat, mint ő, csak én sokkal többet dolgoztam a volánnál, többet csúszkáltam, többet mentem keresztbe, és ezért érzéki csalódás volt, amit átélt. De köridőben ennél lehetett volna sokkal jobb eredményt elérni, ha csak simán az íveken megyek. Az igazság az, hogy Zsipi folyamatosan fejlődik, csak ő ezt nem érzi, de valójában mi látjuk, hogy így van. A végén még egy pár kört jó lett volna menni, de sajnos bezárták a pályát, így erre már nem volt lehetőségünk. De mi voltunk a legszorgalmasabbak, szó szerint zárásig maradtunk!”

Zsipi Róbert (Peugeot 306)

„Számomra mindenképp hasznos volt a nyírádi teszt, hiszen a pályát gyakorlatilag nem ismertem, mivel a tavalyi szezonzárón a váltó meghibásodása miatt tényleg csak néhány kört tudtam megtenni rajta. Ami külön jó volt, hogy most úgy tudtam körözni, hogy közben nem zavart senki és én sem zavartam senkit, nyugodtan fel tudtam térképezni magamnak a pályát. Az elején eléggé csúszkáltam, és sikerült is a falnak csapnom az autót, ami miatt elhajlott a lengőkar, így adtam egy kis munkát a srácoknak. Ők azonban gyorsan elhárították a bajt, így visszatérhettem a pályára gyűjteni a kilométereket az autóval, és miután a hátsó gumikat lecseréltük, a csúszkálás is megszűnt. A végére egész jól belelendültem és kifejezetten élveztem a vezetést. Gábor mérte az időmet, és az elmondása alapján stabilan percen belüli köröket tudtam menni. Jó érzés volt, hogy néha már az történt az autóban, amit én akartam, és nem az, amit a pálya és az autó diktált. Körülbelül 28-32 kört tettem meg a teszt nap során, és nagyon értékes tapasztalatokkal gazdagodtam.”

„Aztán a végén Gábor átült az én autómba, és körbevitte a srácokat, majd utánuk engem is. Hát mit mondjak, hasznos tapasztalat volt – láttam, hogy bizony van még hová fejlődnöm! Félelmetes volt látni, amit Gábor a volánnál művel, hihetetlen, hogy hogy ment az autóval. Ez persze nyilván természetes valahol, elvégre ő jó 20 éve versenyez, én meg az első teljes szezonomra készülök, de akkor is brutális volt a különbség. Ugyanakkor jó volt ezt látni, mert ez engem is inspirál, hogy fejlődjek. A most következő hétvégén újabb teszt nap vár ránk, ezúttal Máriapócsra megyünk, így egy újabb pályával ismerkedhetek meg. Ez nagyon fontos a szezon előtt, hiszen így a versenyen már nem ismeretlenül kell majd odaállnom a rajtához, addigra tisztában leszek a pálya adottságaival.”

Orvos István, a csapat együttműködő partnere

„Egyszer a tököli reptéren egy driftes mellé volt már szerencsém beülni, de ez most egy teljesen másfajta, egyedi élmény volt. Elvégre egy kilencszeres magyar bajnok mellé ritkán adódik lehetősége beülni az embernek, és mire kiszálltam az autóból, még inkább felértékelődött bennem ez a kilenc bajnoki cím! Nem gondoltam volna, hogy ennyit kell dolgoznia a volánnál ilyen rövid idő alatt Gábornak, elképesztő volt, ahogy ment, és meggyőződésem, hogy ezt nagyon kevesen tudnák hasonló szinten utánacsinálni. Élveztem minden percét, jó volt! Egyedül a pálya volt kicsit rossz állapotban, akkora volt a por, hogy néha át is szóltam neki – már amennyire tudtunk kommunikálni egymással menet közben –, hogy 'Figyelj már, te látsz valamit?', mire ő rávágta, hogy 'Nem!', és közben két lábbal állt a gázon! De hát ő nyilván már kívülről ismeri a pályát, és vakon tudja, merre kell menni. Mindenesetre így nekem még nagyobb adrenalinbombát jelentett ez az élmény, fantasztikus volt, köszönöm!”

Várnai István, a csapat együttműködő partnere

„Most vitt először Gabi versenyautóval, úgyhogy régi vágyam teljesült. Nem mindennap ülhet be az ember egy kilencszeres bajnok mellé, és hát tényleg ritka élmény volt. Ahhoz, hogy valaki így tudjon menni az autóval, hatalmas gyakorlatra van szükség, és meglepőek voltak a féktávok, meg, hogy mi mindent kibírt az autó! Elég rossz volt a pálya minősége, sok volt a gödör, és néha már szinte vártam, hogy mikor fog kiesni a futómű a kocsiból, akkorákat kapott, de hát nagyon jól bírta a strapát. Most már értem, hogy miért kell a versenyhétvégéken szerelni az autókat, amikor kell. Csoda, hogy mennyi mindent kibírnak, pedig én csak egy teszten ültem bent, versenyen ennél sokkal gyorsabban mennek.”

Szepesi Attila, szerelő

„Már többször ültem bent Gábor mellett a kis 306-osban, de most valahogy erősebbnek tűnt az autó annál, mint amire emlékeztem. Jó volt, kicsit sok volt a gödör, de nekem tetszett. Mindig élmény versenyautóban ülni, pláne egy igazi rallycross pályán.”

